

Ben Seni Yokluğunda Sevdim

— Kazım Gök · 17 Kasım 2020

Ben senin bir tek ela gözlerini mi sevdim
Onları saklayan göz kapaklarını
Güldüğün saksıda çiçek açan
Boynu bükük menekşeleri de sevdim

Herşeyini sevdim

Saçına taktığın tel tokayı
Kulağındaki küpeyi

Seni ayazda kış güneşi gibi sevdim
Buzları eritişini
Camın ardından sırtımı ısıtışını sevdim

Çoğu zaman da kıskandım
En çok seni saran kışlık kazağını
Kabanını iliklerken dokunduğun düğmeleri
Sonra elini kaplayan deri eldivenleri
Seni sarmalayan orlon atkını bile kıskandım

Bazen de az bir şey kızdım
Seni yürütüp götürən ayakkabılarına
Onların çözülmeven bağlarına kızdım

Sonra sevmeye devam ettim

Bu sefer senden geriye kalanları
Aklımdaki hapse düşmüş gülüşünü
Gözlerimin önünde volta atan gamzeni
Fırar eden hayalini sevdim

Ben seni yokluğunda sevdim
Gelmeyişine dokundum
Hüznüm bulutlandı
Uzaktaki boynu bükük menekşelerin üzerine ağladım

Islak ıslak gülüşüne dokundum

Benim için

Aradaki mesafeler hep

Yollardaki tabelaların üstünde kaldı